

δὲν μὲ δύονταν οὔτε στιγμὴν θυσχον. Ἀλλὰ ἐπὶ πόσον καιρὸν εἴχον τὸ Τόλητον πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν μου! Ἐπὶ πόσον χρόνον εἶδον καὶ ὡνειρεύθην τοὺς ἀποκρήμνους ἐκείνους βράχους, τὰ ἀτελεύτητα ἐκεῖνα τείχη, τὰς πενθίμους ἐκείνας δέσους, τὴν φαντασιὴν ἐκείνην ὅψιν τῆς μεσαιωνικῆς πόλεως! Καὶ σήμερον ἀκόμη συχνὰ ἀναπαρίσταται ἐνώπιόν μου ἡ εἰκὼν αὐτῆς προξενοῦσα μοι εἶδος τι θιλερός εὐχαριστήσεως καὶ αὐστηρᾶς μελαγχολίας καὶ παρασύρουσα τὸν νοῦν μοι εἰς χιλίας παραβούσους σκέψεις παρωχημένων χρόνων καὶ θυμαστῶν συμβάντων.

(Ἔπειται συνέχεια).

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

ΤΣΕΓΚ-ΚΙ-ΤΟΓΚ

Ἡ ΖΩΗ ΕΙΝΕ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑ KINEZIKON

Ο σπουδαστὴς Λιέν σὲ Φεύ-Κιέν, ἔζη κατὰ τὸν IE' αἰῶνα. Εἶχε μετ' ἐπιτυχίας περατώσει τὰς γυμνασιακὰς του ἔξετάσεις, καὶ, ἐν τῇ μέθῃ του, διὰ τὴν πρόσφατόν του νίκην, περιεσέρετο ὑψηλοφρόνως μετὰ μιῶν τοῦ οὐρανίου κράτους ἀνὰ πάντα μέρος, πρὸς ἐπίδειξιν τῶν θριαμβῶν του. "Εμφανεν ὅτι τὸ μοναστήριον του Πί-Λού ἐφιλοξένει διακεκριμένον τινὰ φρενολόγον. Ἐπορεύθη ἐκεῖ, ἵνα ἔξετάσῃ ἢν ἡ φυσιογνωμία του τὸν πρεσβύτερον ἵνα ἀνήρχετο ἡμέραν τινὰ εἰς τὰ ὑψηλὰ τοῦ Κράτους ἀξιώματα.

Παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ σοφοῦ, μὲ στάσιν πλήρης οἵτεως· τὸ μόνον, ὅπερ ἡ ὄψις του ἐξέφραζεν ἡτο ἡ ματαιοδοξία, καὶ ἀνεκίνει τὸ ριπίδιον του ὡς γυνὴ ἐπιτηδευμένη, πρᾶγμα προδίδον τι ἀκόμη τὸ ἴδιαζον εἰς τὸ πεφυσιωμένον του ὑφος.

Ο φρενολόγος τὸν ἔθεωρησε, τῷ εἰπε παντοίους κολακευτικούς λόγους καὶ ἐν τέλει τῷ ὑπερσχέθη εἰκοσι εἰτῶν ἀναπαυτικὴν ὑπουργίαν.

Καταμαγευμένος ἔξι αὐτῶν τῶν προρρήσεων, ὁ νεαρὸς αὐτάρεσκος ἡσθάνθη ἐπιτεινομένην τὴν ὑπέρμετρόν του ἡδη ὑπερηφάνειαν.

"Ηρχίσε νὰ βρέχῃ. "Ολη ἡ ὀμήρυγρις ἀπεσύρθη εἰς εὐρὺ διαμέρισμα τοῦ μοναστηρίου.

Γηραιός τις βόνζος ἐκάθητο ἐκεῖ ἐπὶ σκαμνίου ἀχυρίου ἀπερροφημένος ὑπὸ βαθείας μελέτης, οὐδὲ παρετήρησε καν τὴν θορυβώδη εἰσοδον τοῦ μικροῦ ὅμιλου, ἀπέμενεν ἀκίνητος καὶ μὲ τοὺς ὄφθαλμους κλειστούς.

Ο Λιέν ἐδέχθη τότε τὸ συγχρητήρια τῶν συντρόφων του εἰτίνες τὸν ἐκάλουν ἡδη: Κύριουν ὑπουργόν. Ἐδέχθη τὰς τιμὰς αὐτὰς μετὰ καλοκαγαθίας καὶ ψό τόσον σεβράχν ἐποψῖν ἐλαχεῖ τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἡρχίσε νὰ διανέμῃ ὑπαλληλίας εἰς ὅλους τοὺς περὶ αὐτόν, καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ μοναστηρίου.

Η παράτασις τῆς βρεχῆς ἡμέρας τοὺς νέους νὰ ἔξελθωσιν. Ο Λιέν ἡσθάνθη κούρασιν καὶ ἀπεκοινώθη ἐπ' ὀλίγον ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου. Αἱρηνης εἶδε δύο ἀπεσταλμένους τοῦ αὐτοκράτορος, μὲ διάταγμα εἰς τὴν χειρά, παρουσιασθέντας ἐνώπιόν του καὶ προσκαλοῦντας αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα, παρὰ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητι, ἡτις ἐπέθυμει νὰ συνεζήτηται μετ' αὐτοῦ περὶ ζητήματος πολιτικοῦ ὑψίστης σπουδαιότητος.

Η κολούθησεν ἐν σπουδῇ τοὺς δύο ἀπεσταλμένους. εἰτίνες δὲν ἐπαυον τοῦ νὰ τὸν τιτλοφορῶσι «Πρόδρον τοῦ Συμβούλου».

Ἐν τῇ αὐλῇ διατοκράτωρ προύχωρησε πρὸς δεξιῶσιν του καὶ ἡκροάσθη τῶν συμβούλων του ἐν στάσει θυμαστικῆς ὑποταγῆς. Ἐψήφισε πάρκυτα ἵνα πάντες οἱ κατώτεροι ὑπάλ-

ληλοι τεθῶσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγῆς τοῦ Λιέν· διὰ νὰ προπέμψῃ τὸν ὑπουργὸν ἀναχωροῦντα ἀπεφάσισε νὰ τὸν περιβάλλωσι τὴν ἐπίσημον τοῦ ἀξιώματός του στολὴν καὶ νὰ τὸν θέσωσιν ἐπὶ ἵππου ἐκλεκτῆς γενεᾶς καὶ πλουσίως στολισμένου.

Εὐχαριστήσας τὸν αὐτοκράτορα, ὁ Λιέν κατηγόριον εὐθὺς ποδὸς τὸ διαίτημά του, ὅπερ εἶχε καταστῆ πολυτελές μέγαρον. Μόλις μετετόπιζε τοὺς μύστακάς του, ἵνα καλέσῃ τινά, καὶ ἐκαποντάς φωνῶν ἐσπεύδον νὰ τῷ ἀπαντήσωσι, πανταχόθεν, ὅλαι δύο, μὲ θύρυσον ἐκκωφιστικόν.

"Ολοι οἱ προσωρινῶς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης διαβαίνοντες ὑπάλληλοι τῷ ὑπερσέφερον ἐνθύμιον τι τοῦ ταξιδίου τῶν συνιστάμενον ὡς ἐπὶ τὸ πόλυ ἐκ προϊόντων σπανίων τῶν διαφόρων τόπων· οἱ προστατευόμενοι θεσιθῆραι, οἱ ἐπιφθαλμιῶντες ἀξιώματα τι δὲν ἐπαυον πληροῦντες τὰς ἀπεράγτους αὐτοῦ αἰθούσας.

'Εξήρχετο; "Ολοι προσέκλινον ἐνώπιόν του. Ἡξίου ν' ἀνταποδίῃ τὰς ὑποκλίσεις δι' ἐλαφροῦ χαιρετισμοῦ εἰς τοὺς ὑπογραμματεῖς τοῦ κράτους· ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀλλους, νεῦμα τῆς κεφαλῆς του ἀπλούν ἡτο δι' ἐκείνους ὑπέρμετρος τιμῆς.

Εἰς τῶν προστατευούμενών του τῷ ἀπέστειλεν ὄργκηστραν ἀποτελουμένην ὑπὸ δέκα νεανίδων, ὃν αἱ δύο εὐειδέστεραι ἐπροτιμήθησαν. Τέλος, ἐμβήσκετο καθ' ἡμέραν ὑπὸ τιμῶν καὶ ἀπολαύσεων.

Ἐν μέσῳ αὐτῶν τῶν ποικίλων ἀσχολιῶν καὶ τῶν ἀπειροθύμων του ἀπολαύσεων, τῷ ἀπέμεινεν ἐν τούτοις καιρὸς καὶ ικανὴ ὁσιείας αἰσθήματος ἵνα ἐνθυμηθῇ ἀργαλεῖονφίλον, ὅστις τὸν εἶχεν ἀλλοτε ὑποχρεώσει, κατὰ τὴν μεμακρυσμένην ἡδη ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἡτο ἀσημος σπουδαστής.

'Ἀπεράγασεν εἰς τὸν πτωχὸν αὐτὸν ἀνθρώπον νὰ ἐχορήγει μίαν καλὴν θέσιν, καὶ τὸν συνέστησεν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ἡτις, τὴν ἐπαύριον εὐθὺς, ἀνήγαγε τὸν προστατευούμενόν του εἰς θέσιν σημαντικήν.

'Ἄλλα, ἐὰν ἐνεθυμεῖτο τοὺς φίλους του, δὲν ἐλησμόνει καὶ τοὺς ἐχθρούς του. Κατέστησεν ἐκπτωτὸν τοῦ βαθμοῦ του, διατῶν τιμητῶν τῶν ὀπαδῶν του, ὑπάλληλον τὸν ὄποιον ἐμίσει.

Κακοί τινες συνωμόσαντες ἐναντίον τῆς ζωῆς του ἐπειράθησαν νὰ τὸν δολοφονήσωσιν, ἐν φέξηρχετο τοῦ μεγάρου τοῦ. Διέφυγεν εὐτυχῶς τὰς βολὰς τῶν κακούργων καὶ διενήργησεν εὐθὺς τὴν καρατόμησίν των.

"Οτε αἱ δύο εὐνοούμεναὶ τοῦ ὄργκηστρίδες ἀπέθυνον, ἐπόθησεν ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν μίαν ἔξι ἐκείνων διὰ θελκτικῆς κόρης, τῆς γείτονος τοῦ διαιτήματός του, ἥν ἐνήργησε καὶ ἀπήγαγεν παρὰ τὴν θέλησιν τῶν γονέων της, καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς νεανίδος αὐτῆς.

'Ἐν ὀλίγαις λέξεσι, πᾶς πόθος τῆς καρδίας του ἐπραγματοποιεῖτο ἐν ρεπή ὄφθαλμοι καὶ ὅλη τοῦ ἡ ὑπαρξίας διέρρεεν ἐν ἀπολύτῳ εὐδαιμονίᾳ, ἥν οὐδὲν ἐπήρχετο ἵνα διαταραχῇ.

Πολλοὶ αὐλίκοι τὸν κατέκρινον κρυφίως, ἀλλὰ τοικύτην ἡτο ἡ θέσις του, ὃστε οὐδεὶς ἐτόλμαχε νὰ τὸν ἔψευε δημοσίᾳ.

'Ο πρόεδρος τῆς αὐτοκρατορικῆς τιμητείας, ὁ Παύλος, μὴ ἀνεγόμενος πλέον νὰ βλέπῃ τόσας ἀδικίας διαπραττομένας ἀτιμωρητεῖ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ, ἀπεφάσισε τέλος νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀναφορὰν περιλαμβάνουσαν τὰ ἔξτης:

"Ο ὑπουργὸς τοῦ Κράτους εἶνε καινὸς θυητός, ταπεινῆς καταγωγῆς.

"Χάρις εἰς εὐστοχόν του συμβούλην, εἶχεν εὐτυχῆσεν ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς Νιμετέρας Μεγαλειότητος, ἡτις τὸν περιβάλλει διὰ τῆς ιδιαίτερους της εὐνοίας, ὡχι μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς του ὅλους, ἀνιόντας καὶ κατιόντας.

"Αντὶ ἐκείνος νὰ ἔξαντλῃ τὰς δυνάμεις του, εἰς ἔνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης του, ἀπεδίδων εἰς τὴν κυβέρνησην ἐλαφράς τιμητικῆς πολιτικοῦ ὑψίστης σπουδαιότητος.

ύπαλληλων ή ἐκπιθατίν ἀπό τοῦ ἀξιώματός των, σχετικά συμφωνώς πρὸς τὴν ἀξίαν των, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν ἀγάπην η τὸ μῆσος ἀτινα τρέψει πρὸς αὐτούς.

»Αὐτὸς διεινέμει τὰς προσοδοφόρους θέσεις! Εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀξιώματικοι τῆς αὐλῆς ὑπακούουσι, πλέον η δύσον εἰς τὸν αὐτοκράτορα! Έσαν ἀνήρ τις μὲ ἀξίαν ἐκέρδισε τὰς ψῆφους τῶν συμπατριωτῶν του, τὸν παραχωνίζει, η τὸν ἔξορίζει.

»Λύτρα ὅλα ἀποθηρύνουσι πολὺ τοὺς καλοὺς πολίτας καὶ ἔχασθενοῦσι τὴν ἐπιρροὴν τοῦ θρόνου.

»Ἐπὶ πλέον, διαίτης ἀκούει τοὺς ἀνθρώπους· εἶναι δικαῖος τῶν κατημάτων των, ἀτινα διαθέτει κατ' ἀρέσκειν, ως ἐπίσης τῶν γυναικῶν των καὶ τῶν θυγατέρων των, τὰς ὁποίας λαμβάνει διὰ τὰς ἀπολαύσεις του. Ο λαὸς ὑπ' αὐτοῦ καταπιέζεται δεινῶς.

»Οἱ ὑπηρέται του αὐτοὶ παντοῦ γίνονται δεκτοὶ καὶ ὅλοι τοὺς κολακεύουσι.

»Οταν αἱ συστάτικαι του ἐπιστολαὶ φθίνουν, δὲν ὑπάρχει πλέον δικαιοσύνη. Αφίνομεν δὲ κατὰ μέρος τὰς κακοποιήσεις ἢς ὑφίστανται οἱ δικαιούντες τῆς ὁδοῦ τῆς Αὐτοῦ Ἑξαγόρτητος παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀκολουθίας του.

»Τέλος, διότιν καὶ ἡνίασθη, θάψήσῃ ἔχην καταστροφῆς!

»Οσον δι' αὐτόν, η Υμετέρη Ψυλότης τῷ ἐπιδαψι-

λεύει εὐνοίας ὅλοντας μεγαλειτέρας, χωρὶς ποσῶς νὰ τὰς ἀξιέτη. »Εύθυνς ως ἐπιστρέψει εἰς τὰ ἴδια, θερινώδης μουσικὴ ἀντηγεῖ ἐντὸς τοῦ μεγάρου του.

»Ἐν γένει παρχαΐδεται ὅλος εἰς τὴν τρυφὴν καὶ τὰς ἀπολαύσεις τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους καθὼς καὶ τοῦ ἔθνους εἴναι ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν φροντίδων αἵτινες τὸν ἀπασχολοῦσιν.

»Οὐδέποτε η Ιστορία μᾶς ἐπέδειξε πρόσωπον τοῦ Κράτους ὅμιον μὲ αὐτόν.

»Ἐσαν η Υμετέρη Ψυλότης δὲν λέγει σύντονα μέτρον πρὸς ἀπομακρυνσιν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, η ἐπανάστασις δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐκραγῇ.

»Μετὰ ώριμον σκέψιν, δὲν δύναμαι πλέον ν' ἀποκρύψω γεγονός τὸ δόπιον φέρεται ἀνὰ τὰ στόματα ὅλων. Προτιμῶ νὰ δισταρεστήσω τὴν Υμετέραν Ψυλότητα η νὰ τὴν ἔχαπτω.

»Ἐξαιτούμας θέν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐνόχου καὶ τὴν κατάσχεσιν ὅλων του τῶν ἀγαθῶν, πρὸς ἵκανηστοις τοῦ ἔξηρθισμένου λαοῦ.

»Ἐν τὸ ἀγάκοριστον προστάζω η Υμετέρη Ψυλότης ἀποδειξῆι φευδῆ τὴν κατηγορίαν, τὴν παρακληθὲν ἡ πόλη τὴν αὐτὴν ποιητὴν εἰς ἐμέ·

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΕΞΕΔΟΘΗ ΕΞΕΔΟΘΗ ΕΞΕΔΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΝ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1892 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ε Τ Ο Σ Σ

Σύγκειται ἐκ 450 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικῶν τάτων, εἰς ἃς εἰκονίζεται ἐν σμικρῷ ἡ φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ φυσιογνωμία τοῦ ἔτους. — Κομμέται δι 60 λαμπτῶν εἰκόνων φωτοτυπιῶν, ἐπίτρης κατασκευασθέντων· ἐν Λειψίᾳ καὶ Παρισίοις. — Περιέχει ὑπὲρ τὸ 110 ἀριθμὸν καὶ διατριβάς, ἀριστῆς ἀντίλογης, ἥτοι: διηγήματα, ὑθωραγίας, ποιῆσεις, ἰστορικάς καὶ ἐπιστημονικὰς διατριβάς, καλλιτεχνικὰς μελέτας, δραμάτια, διαλογικά, χαρακτῆρας, κοινωνικὰς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λεπτὰς καὶ φαιδρὰς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθύρωμα, γρωματά, βιογραφικὰ σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελοιογραφικὰς παραστάσεις, κλπ. κλπ. λάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει δὲ ἐπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1892

ἥτοι λαμπτὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐτῶν τῆς πολιτείας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἐλλήνων.

Εἰς τὸ Ημερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντροῦται: ὅλη ἡ γέρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐδοσία — ἡς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῷ ἀλλοδαπῷ Ἐλληνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριεστάτας σελίδας τοῦ Ημερολογίου τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν σμικρῷ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

ΧΑΡΤΟΔΕΤΟΝ Φ. 4 — ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ Φ. 5

Διὰ τὰς ἐπαργίας:

ΧΑΡΤΟΔΕΤΟΝ Φ. 3, 50 — ΧΙΡΥΣΟΔΕΤΟΝ Φ. 4, 50.

«Η Διεύθυνσις τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» χάριν τῶν ἀπαντάχου ἀναγνωστῶν της ἀναδεγέται νὰ ἀποτελλή ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ημερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβιβάζοντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτυμον.

Τυπογραφεῖον «Κορίννης», δόδος Προαστείου ἀριθ. 10.

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΗΜΕΡΟΔΟΓΙΟΝ

Ἐξεδόδον καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ὑμέτερον γραφεῖον ἀντὶ δραχμῶν δύο τὸ ἀριστον τοῦτο καὶ μετὰ πολλῶν εἰκόνων κεκοσμημένον Ημερολόγιον, τὸ δόπιον καὶ συνιστῶμεν τοῖς συνδρομηταῖς τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Τὸ μέχρι τοῦδε ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πωλούμενον μυθιστόρημα

ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ

εἰς τὸ ἔξης θὰ πωλῆται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», δόδος Προαστείου ἀριθ. 10 καὶ εἰς τὸ Κεντρικόν Πρακτορεῖον τῶν Εφημερίδων ἀντὶ **Δευτέρων ΙΟ.**

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

ἀντηκανισθὲν ὅλοκληρον διὰ νέων καὶ ὅλως ἐκλεκτῶν καὶ διαφόρων εἰδῶν στοιχείων ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ρέκτου κ. ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, τοῦ δόπιου τὰ στοιχειογραφίαις διευθύνει ὁ κάλλιστος παρ' ἡμῖν τεχνίτης κ. Μηλιάδης, ἀναλαμβάνει σιγκλήποτε τυπογραφικὴν ἔργασίαν, ὑποσχόμενον ἄκρην τελοπαλίαν καὶ πρὸ πάντων

τεμάχιας συγκαταβατικάς.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

Η ΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΠΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

‘Οδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.